

landet, og har til formål at udbetale pension som nævnt i lovens § 2, men som ikke opfylder betingelserne i lovens § 3, og på tontineordninger, der går ud på at sikre deltagerne aldersforsørgelse, og som er oprettet i banker, sparekasser eller andre institutioner, der virker her i landet. Tilsvarende fremgår det af lovens § 7, stk. 1, 2. pkt., at tontineordninger, der ved pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972 var godkendt efter § 1, stk. 3, i lov om beskatningen af renteforsikringer mv., kan behandles efter reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger, selvom betingelserne i lovens § 2, nr. 4, jf. lovens §§ 3 og 4, ikke er opfyldt.

En tontineordning kan betragtes som en oprindelig form for selvponsering på forsikringslignende grundlag. For hver deltager i den pågældende afdeling eller tontine under det pågældende pengeinstitut er der oprettet en særskilt konto, hvorfra der efter nærmere regler finder ratevise udbetalinger sted. Når en af deltagerne dør, tilfalder indestændet på den pågældende konto de øvrige deltagere.

Da der ikke længere findes tontineordninger foreslås det, at bestemmelserne i pensionsbeskatningsloven, som regulerer sådanne ordninger, ophæves.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen i lovens § 6, 1. led, udstrækkes til også at gælde for udenlandske pensionskasser, pensionsfonde eller lignende, som har til formål at udbetale pension som nævnt i lovens § 2, men som ikke opfylder betingelserne i lovens § 3. Som det er tilfældet efter de gældende regler i lovens § 6, vil der inden godkendelsen som pensionsordning med løbende udbetalinger skulle foretages en nærmere gennemgang af kassens vedtægter mv. med særlig henblik på, om der på betryggende måde er sikret overholdelse af udbetalingsvilkårene og af pligterne for pensionskassen til at foretage indberetninger og indeholdelse af afgifter og skatter mv. efter reglerne i pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Hjemlen i den gældende bestemmelse i lovens § 6 er stort set kun blevet anvendt til at godkende fonde, der er oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden i 1972.

Til nr. 5 og 8.

Efter pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., skal en rateforsikring indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, 1. pkt., skal en rateopsparing i pensionsøjemed indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år.

Når en rateordning under udbetaling overføres efter § 41, stk. 1, nr. 3, til en nyoprettet ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, kan denne ikke opfylde betingelsen om, at udbetalingen skal ske i rater over mindst 10 år. Hvis der på overførelstidspunktet for ordningen rester eksemplvis 4 år af en fastsat udbetalingsperiode på 10 år, vil den nyoprettede ordning få en udbetalingsperiode på 4 år svarende til den resterende udbetalingsperiode for den overførte ordning, således at den samlede udbetalingsperiode for ordningen, dvs. både den, der bliver overført, og den nyoprettede ordning, bliver i alt 10 år.

Med henvisningen til § 41, stk. 1, nr. 3, gøres der opmærksom på, at når overførelsen af en rateordning under udbetaling sker til en nyoprettet ordning, fraviges kravet om, at ordningen skal udbetales over mindst 10 år.

Der henvises i øvrigt i det hele til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 41, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Til nr. 6, 7 og 10

Det er i lovforslagets § 1, nr. 6, af overskuelighedsgrunde valgt at affatte pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, på ny. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, for så vidt angår pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 10, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

I pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., er det fastsat, at policen for en rateforsikring kan oprettes efter det tidspunkt, hvor efterlønsalderen nås, hvis forsikrede på oprettelsestidspunktet er ejer af en anden rateforsikring eller er kontohaver i en rateopsparing, og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende police eller konto ikke er indtrådt.

I pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, er det fastsat, at efter efterlønsalderen er nået, kan en rateopsparing kun oprettes, hvis kontohaveren på oprettelsestidspunktet er kontohaver i en anden rateopsparing eller ejer af en rateforsikring, og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende konto eller police ikke er indtrådt.

Det vil sige, at efter efterlønsalderen er nået, kan man kun oprette en rateordning, hvis man har en anden rateordning i forvejen, og der ikke er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for denne.

I pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, er det foreslået, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, at en rateordning under udbetaling kan overføres til en nyoprettet ordning. Det betyder, at betingelsen om, at der ikke